

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. Благоевград, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично
заседание на седемнадесети декември през
две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: Кристина Евг.
Панкова

при участието на секретаря Латинка Г.
Насина

като разгледа докладваното от Кристина Евг.
Панкова Административно наказателно дело
№ 20211210201567 по описа за 2021 година

Производството е с правно основание чл.59 и
сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Б. К. СТ., с ЕГН ***** с адрес гр.Б**, бул.“С** М** против Наказателно постановление № 21-1116-000492/06.07.2021 г. на Началник група в Сектор Пътна полиция към ОДМВР-Благоевград, с което на жалбоподателя за административно нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП, на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000. 00 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца, за нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП, на основание чл.181, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лв. и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са му отнети общо 12 контролни точки.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакувания административен акт. Твърди, че при съставяне на акта и издаване на НП са

допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В жалбата се сочи, че приетото от наказващия орган не отговаря на истината. Иска се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно.

Жалбоподателят, редовно призован се явява лично, поддържа жалбата, по същество моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление, като неправилно и незаконосъобразно, излага доводи.

Административнонаказващият орган и Районна прокуратура – Благоевград, редовно и своевременно призовани, не ангажират свои представители по делото и становище по жалбата.

Районният съд, след като съобрази доводите на жалбоподателя, събраният по делото доказателствен материал и закона, установи

следното:

На 25.06.2021 г. Св.М. и К. осъществявали служебните си задължения в гр.Благоевград, като се намирали на ул.“Иван Михайлов“. Около 13.30. покрай тях в посока от кръстовището, образувано с ул.”Славянска” към кръстовище, образувано с ул.”Алекснадър Малинов” преминал лек автомобил „Б*“, с рег.№ *, като същите решили да спрат автомобила за проверка, като за целта подали стоп палка. Автомобил спрял и свидетелите извършили проверка на водача и установили, че това е жалбоподателя. Поведението на жалбоподателя било съмнително, поради което свидетелите потърсили съдействие от КАТ и на място пристигнал св.З.. Св. З. поканил жалбоподателя да бъде изпробван с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер 0080, като С. отказал, поради

което бил издаден талон за медицинско изследване номер 0057224. Жалбоподателят бил поканен да бъде изпробван и за наркотици с техническо средство Дръг Тест 5000, като отново отказал. Според твърденията в АУАН била извършена и проверка с РСОД, от която се установило, че автомобила не е представен на технически преглед. С оглед констатациите си св. З. съставил на С. АУАН № 385189 от 25.06.2021 г. за това, че на 25.06.2021 г. в 13.30 ч. в гр. Благоевград, по ул. "Иван Михайлов" в посока от кръстовището, образувано с ул. "Славянска" към кръстовище, образувано с ул. "Александър Малинов" е управлявал лек автомобил автомобил „БМВ 53 ОД“, с рег. № Е3375МН, като при извършване на проверка същият отказал да бъде изпробван за алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер 0080, както и затова, че е

отказал проверка с техническо средство Дръг Тест 5000 с фабричен номер 0036 за установяване употребата на наркотични вещества, както и затова че автомобила не е представен на технически преглед. На жалбоподателя е издаден и талон за медицинско изследване, но кръвна проба не е дадена, като на същия е отбелязано, че отказва. Констатираното било прието от актосъствателя като нарушение, по чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП и чл.147, ал.1 от ЗДвП. Актът е връчен на жалбоподателя срещу подпис, а талонът за медицинското изследване е връчен при отказ, като в графата "възражения" е печатно написано, че няма възражения. Такива са постъпили в законоустановения срок по чл.44 от ЗАНН, като в същите жалбоподателят е изложил доводи за липса на нарушение и допуснати процеуални нарушения при съставяне на

АУАН.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение и след като приел възраженията за неоснователни на 06.07.2021г. Началник група в Сектор Пътна полиция към ОДМВР – Благоевград, издал атакуваното Наказателно постановление № 21-1116-000492, с което при идентична фактическа обстановка, наказващия орган е приел, че с поведението си жалбоподателят едновременно е реализирал няколко изпълнителни деяния на вмененото му нарушение по тази законова норма, а именно: отказал е проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта, а така също и, че и не е изпълнил предписания за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрация

на алкохол в кръвта му, квалифицирано като нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. За така приетите като нарушения, наказващия орган на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложил административно наказание "глоба" в размер на 2000. 00 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца, и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са му отнети общо 12 контролни точки и за нарушение на чл.147, ал.1 на основание чл.181, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. НП е връчено на 24.09.2021 година, като в законният седемдневен срок срещу същото е депозирана разглежданата в настоящото производство жалба.

В хода на съдебното производство са разпитани полицейските служители К* и М., както и св.З.. От показанията на св. К* и М. се установява, какво са установили, как е бил

спрян автомобила, както и че жалбоподателят е бил в него. От показанията на св. З. се установява, че същия се е отзовал на сигнал за съдействие от колегите си, като е поканил жалбоподателя да даде проби за алкохол и наркотици, но същият отказал. По делото са приложени писмени доказателства, удостоверяващия извършеното по случая, както и справка за нарушител/водач, от която е видно, че жалбоподателят многократно е наказван за административни нарушения по ЗДвП. Никой от свидетелите не установява извършена проверка с РСОД, както и какво е установено при нея.

Изложената фактическа обстановка се установява от събрания по делото доказателствен материал, а именно: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели. В подкрепа установеното от фактическа страна са и

приобщените към доказателствения материал писмени доказателства. Фактите по извършената проверка и направените при нея констатации относно дата, мястото и обстоятелствата около извършената проверка се изясняват посредством показанията на посочените свидетели и събраните в хода на проверката писмени доказателства

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно лице в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП, поради което е допустима, разгледана по същество е основателна по следните съображения:

В конкретния случай и АУАН и НП са издадени от компетентни органи, за което по делото са представени категорични доказателства, поради което неоснователни се

явяват възраженията в обратна насока, както и в сроковете по чл.34 от ЗАНН. За неоснователни съдът приема и възраженията на реда за установяване на употреба на алкохол, като неотносими към конкретния случай.

В преценката си дали да издаде НП административнонаказващият орган се основава на фактическите констатации на АУАН, които при условията на чл.189, ал. 2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административно наказание се считат за верни до доказване на противното. От друга страна, по силата на чл.16 НПК вр. чл.84 ЗАНН в съдебното производство тези констатации нямат обвързваща доказателствена стойност. Тази позиция категорично е застъпена и в Постановление № 10/1973г. на Пленума на ВС. В този смисъл съдът е длъжен, разглеждайки делото по

същество, чрез допустимите от закона доказателства да установи, дали е извършено административно нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Съдът счита че в настоящия случай в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи атакуваното наказателно постановление и налагащо неговата отмяна изцяло без съдът да се произнася по същество на нарушението поради следните основания:

По отношение нарушението по чл.173,ал.3 от ЗДвП

За да може с издаването на едно наказателно постановление да се реализира административно-наказателна отговорност на дадено лице, следва наказателното постановление да съдържа законово регламентиран минимален обем информация.

Фактите и обстоятелствата, които в постановлението безусловно следва да са налице, са описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са били нарушени). В случай, че така установените нормативни изисквания не са спазени, ще бъде налице акт, постановен в съществено нарушение на закона. Изискването за обоснованост на наказателното постановление е една от гаранциите за законосъобразност на същото, които законът е установил за защитата на правата и интересите на лицата - страни в административно-наказателното производство. Тази гаранция се проявява в две насоки. С излагането на мотивите се довеждат до знанието на адресата съображенията, по които административно-

наказващият орган е пристъпил към налагане на конкретна административна санкция. Това подпомага лицето, чиято отговорност е ангажирана, да организира защитата си. От друга страна наличието на мотиви улеснява и прави възможен контрола за законосъобразност и правилност на акта, упражняван при обжалването му пред съда, допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения. Значението на изискването за мотиви според ЗАНН е такова, че тяхното неизлагане към наказателното постановление съставлява съществено нарушение на закона и е основание за отмяна на акта. В конкретния случай както в съставения АУАН, така и в издаденото въз основа на него постановление се сочи, че на посочената дата е извършена проверка на въпросния субект, но в двата документа е налице описание на различни фактически

състав административни нарушения. От една страна в АУАН е прието, че жалбоподателя е "управлявал лек автомобил, като при проверката отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство, както и за наркотици, както и "На водача е издаден талон за медицински изследване" и е извършил вмененото му административни нарушения, а от друг в обжалваното наказателно постановление му е наложено административно наказание за нарушение изразяващо се в "отказва проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и не изпълнява предписание за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта му", при приложение обаче на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от

ЗДвП. Така описаните, обстоятелствата не дават достатъчна степен на конкретика около извършеното нарушение и създават неяснота относно възприетата от наказващия орган фактическа обстановка, а от тук и направените въз основа на нея правни изводи. Не е ясно за да осъществи жалбоподателя вменените му административни нарушения, какво именно действие, респ. задължение не е осъществил, като по отношение на него липсват данни да е давано предписание за изследване с доказателствен анализатор. Правилото на закона е категорично: в наказателното постановление трябва в пълнота да се опише фактическата обстановка. Описанието трябва да е конкретно и да не буди съмнение. Изпълнителното деяние на нарушението не може да бъде извличано по пътя на логиката. Това би имало за последица неопределеност

при установяване на нарушението и в сериозна степен би застрашило правото на защита на засегнатото лице, каквото безусловно в случая е накърнено. Правоприлагането и особено в частта му на налагане на административни наказания не може да почива на предположения, а само на конкретни данни и обстоятелства. Още при съставянето на акта трябва да е безспорно ясно какво е обвинението, което се отправя на административно привличения. Това е така, защото съставеният акт има и тази функция - официално обвинение в извършване на правонарушение. Нарушителят е в правото си да се защити още в момента на съставяне на акта, и тази възможност трябва да му се осигури. В случая вменения на жалбоподателя фактически състав на административно нарушение с АУАН, не съответстват на това, описано в наказателното

постановление, с което е ангажирана административната отговорност на същия за деяние, осъществено при друга, различна фактическа обстановка. Именно изложеното формира извод за липса на единство между описаното в АУАН и НП, което във всички случаи представлява освен накърнено право на защита на нарушителя, така и допуснато процесуално нарушение от категорията на съществените, неотстранимо в настоящата съдебна фаза на административно-наказателното производство и във всички случаи обуславящо отмяна на обжалвания санкционен акт, като незаконосъобразен в тази част. Както се посочи според съдържанието на издаденото НП въз основа на този АУАН, на жалбоподателя са вменени няколко изпълнителни деяния и алтернативни форми на извършено нарушение по, а именно: едновременно отказ на жалбоподателя за

проверка с техническо средство за установяване употреба на алкохол в кръвта му, наред с това и неизпълнение на предписание за изследване с доказателствен анализатор, а така също и за медицинско изследване и взимане на биологични проби от за химично лабораторно изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта му, както и за отказ да бъде изпробван за наркотици, като след това пък е санкциониран на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от НК, което пък представлява и вътрешно противоречие в самото НП, доколкото приложената санкционна норма с посоченото предложение, предвижда наказание за отказ за проба с техническо средство.

В конкретния случай съдът намира, че атакуваното НП е издадено и в нарушение на чл.18 от ЗАНН. Съгласно разпоредбата на [чл. 18 от ЗАНН](#), когато с едно деяние са

извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. Цитираната разпоредба урежда случаите на извършени множество административни нарушения от едно лице - с едно (в идеална съвкупност) или отделни (в реална съвкупност) деяния. И при двата вида съвкупност законът предвижда налагане на отделни наказания за всяко извършено нарушение и отделно изпълнение на всяко от наложените наказания. Налагането с НП на едно наказание за описани от фактическа страна множество нарушения представлява нарушение на [чл. 18 от ЗАНН](#) и е основание за отмяната му. В конкретния случай на жалбоподателя е вменено извършване на две различни нарушения според описаното като фати – отказ да бъде изпробван за алкохол и

отказ за даде проба за употреба на наркотици

Така посочените нарушения не са квалифицирани поотделно, а като едно общо административно нарушение и в разрез с разпоредбата на [чл. 18 от ЗАНН](#) административно-наказващият орган е наложил едно наказание глоба, а не отделно наказание за всяко от описаните в обстоятелствената част на НП нарушения.

Както беше посочено по-горе, за всяко нарушение се налага отделно наказание, като наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко от тях. Като не е наложил отделни наказания за извършените две деяния, квалифицирани като едно административно нарушение, АНО е издал незаконосъобразно наказателно постановление. Това процесуално нарушение прави напълно неясна волята на наказващия орган за кое точно от описаните

административни нарушения е ангажирана отговорността на жалбоподателя и води до нарушаване правото на защита на наказаното лице.

Наред с това, съдът констатира, че за вменените с НП на жалбоподателя допълнителни форми на нарушение по чл. 174, ал. 3, на практика липсват каквито и да било фактически твърдения и наведени обстоятелства в НП, като по този начин е налице и вътрешно противоречие между фактическата част на този акт и правната квалификация на вменените на жалбоподателя няколко форми на нарушение по визираната норма на закона. Последното е самостоятелно основание за съществено нарушаване на правото на защита и допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на атакуваното НП. Констатирания порок е съществен, поради което и НП следва

да бъде отменено на процесуално основание.

По отношение материална законосъобразност на атакуваното наказателно постановление, съдът намира следното.

Жалбоподателят е санкциониран за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, съгласно която разпоредба, водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство срок от две години и глоба от 2000 лева. В конкретния случай съдът е лишен от възможност да извърши контрол за материална законосъобразност на атакуваното наказателно постановление и в частност има ли извършено нарушение и извършено ли е от

проверка на техническата им изправност. Условието и редът за извършване на прегледа на превозните средства, с изключение на мотопедите, самоходните машини, колесните трактори и ремаркетата, теглени от тях, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на вътрешните работи. Съгласно [чл. 181 т.1 предл. първо от ЗДвП](#), е предвидена административно-наказателна отговорност на собственика или длъжностно лице, което без уважителни причини не представи в определения срок превозно средство за технически преглед. Т.е. тъй като в сочената като нарушена нормативна разпоредба/ [чл. 147 ал.1 от ЗДвП](#)/ не е регламентирано чие е задължението за представяне на МПС на технически преглед, последното следва да се изведе от изискването на санкционната

разпоредба на [чл. 181 т.1 от ЗДвП](#), а именно на собственика на МПС или конкретно длъжностно лице. По отношение на това нарушение, съдът констатира непълно фактическо описание на деянието, доколкото в акта и наказателното постановление не е посочено нито какъв е срокът за представяне на конкретното МПС за годишен технически преглед (в [чл. 147, ал. 3, т. 1 от ЗДвП](#) впрочем са установени различни срокове за представяне на леки автомобили за годишен технически преглед в зависимост от датата на регистрацията им като нови), нито кога е изтекъл този срок, който пропуск съставлява съществено процесуално нарушение, тъй като нарушителят не е в състояние да узнае всички факти, попадащи в обективния състав на нарушението, за което е обвинен, нито да организира своевременна и адекватна защита срещу обвинението.

Отделно от това не се установи по безспорен начин от доказателствата по делото, както и липсват каквито и да било писмени доказателства, подкрепящи изложените в акта твърдения на актосъставителя и свидетеля по акта, относно отрицателния факт, че автомобила не е преминал технически преглед, с което е прието за осъществено и нарушението по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП. Изложеното мотивира съда да приеме разглежданото нарушение за недоказано по безспорен и категоричен начин от обективна страна, което като правна последица обуславя отмяна на обжалвания санкционен акт.

Изложеното обуславя незаконосъобразност на НП и в тази част.

Предвид приетото от съда, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно, същото следва да бъде отменено и в частта за отнетите 12 контролни

точки, доколкото приложението на цитираната Наредба е обусловено от законосъобразното ангажиране на отговорност за конкретни нарушения по ЗДвП, което в случая съдът прие, че не е така.

С оглед изхода на делото и доколкото в рамките на съдебното производство са сторени разноси за свидетел в размер на 39.20 /тридесет и девет лева и двадесет стотинки/, то административнонаказващия орган следва да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд гр.Благоевград сумата в размер на 39.20 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № 21-1116-000492/06.07.2021 г. на Началник група в Сектор Пътна полиция към ОДМВР-

Благоевград, с което на Б. К. СТ., с ЕГН
***** с адрес гр.Б***, бул.“С* К* М*
за административно нарушение по чл.174,
ал.3 от ЗДвП, на основание чл.174, ал.3, пр.1
от ЗДвП е наложено административно
наказание "глоба" в размер на 2000. 00 лева и
"лишаване от право да управлява МПС" за
срок от 24 месеца, за нарушение на чл.147,
ал.1 от ЗДвП, на основание чл.181, т.1 от
ЗДвП е наложено административно наказание
„глоба” в размер на 50 лв. и на основание
Наредба № Из-2539 на МВР са му отнети общо
12 контролни точки.

ОСЪЖДА ОД МВР Благоевград **ДА**
ЗАПЛАТИ по сметка на РС-Благоевград
направените в съдебното производство
разноски в размер на 39.20 /тридесет и девет
лева и двадесет стотинки, както и държавна
такса от 5. 00 (пет) лева за служебното
издаване на изпълнителен лист.

Решението може да се обжалва пред Административен съд – Благоевград в 14-дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при
Районен съд – _____
Благоевград: